

Door de ogen van Marcus

LEZEN: MARCUS 1:1-8

De hele Bijbel spreekt over Christus Jezus. Van het begin tot het einde. Over het algemeen delen we het als volgt in:

→ OT

- de voorzegging van zijn komst, al vanaf Genesis,
- in de symboliek van de Tabernakel,
- door de ogen van de Profeten,
- Zijn afstamming van David (aan David beloofd).

Maar ook zien we Christus' in de Shekinah, de vuurkolom, en een aantal malen als "de Engel des Heren" verschijnen aan Israël. Hij openbaart zich daar dus persoonlijk!

→ NT

- in de Evangelieën. De Evangelieën zijn een getuigenverslag. Ze schreven over het leven van Christus hier op aarde, wat hij gezegd en gedaan heeft; zijn leer, leven, tekenen en hoe hij, als Christus, als Messias, naar de aarde kwam en wat hij toen, op dat moment, betekende voor Israël;

- in de brieven van de Apostelen, en dan met name die van Paulus uiteraard, vinden we de géestelijke duiding van hetgeen Christus gedaan heeft; wat dit betekende voor de OT'ische Wet, voor de Jood en de heidenen.

- de Openbaringen, tot slot, geven een blik in het toekomstige werk van Christus; hoe Hij terug zal keren naar de aarde (iets wat we in het OT ook al vinden overigens) om Zijn Koninkrijk te vestigen.

In de studieresie over Petrus leven en werk ¹⁾ heb ik al genoemd dat Marcus de schrijver was van Petrus. Veel van wat Marcus in zijn Evangelie schreef had hij dan ook rechtstreeks, uit de 1^e hand, van Petrus gehoord. We gaan hier nog dieper op in.

Wie was Marcus?

In Handelingen 12 lezen we iets over Marcus zelf, voor het eerst. Hij was de neef van Barnabas ^{Kol. 4:10}. Hand. 12 laat ons ook weten dat in het huis van zijn moeder een gebedssamenkomst was en Petrus dáár heen ging na zijn vrijlating.

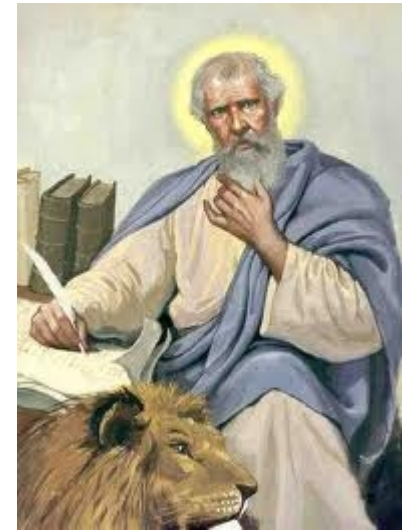
Hand. 12:12

"En na een ogenblik van overleg, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, *bijgenaamd* Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed."

Hier staat in de vertaling 'bijgenaamd' maar in de Engelse vertaling wordt hij eenvoudigweg Johannes Marcus genoemd en in het Grieks staat er "Johannes, ook Marcus genoemd". Kennelijk noemde men hem, om onderscheid te maken met de Apostel Johannes e.a. die dezelfde naam droegen bij zijn **latijnse** naam, Marcus.

---

1 "Groeien in Genade" – gratis download via: www.yarah.nl

Aan het einde van Hand. 12 lezen we vervolgens, vers 24, 25:

“Barnabas nu en Saulus keerden terug uit Jeruzalem na hun liefdedienst te hebben volbracht, en namen ook Johannes, bijgenaamd Marcus, mede.”

In Handelingen 15 vinden we Marcus weer en helaas niet in positieve zin. Dat wil zeggen: Paulus en Barnabas kregen woorden met elkaar over Marcus. Marcus was met Paulus en Barnabas meegegaan op (zendings)reis, echter in Pamfylië had hij besloten terug te gaan naar Jeruzalem.

Handelingen 13:13

“Paulus en die met hem waren, voeren af van Pafos en kwamen te Perge in Pamfylië; maar *Johannes* scheidde zich van hen af en keerde weder naar Jeruzalem.”

De reden hiervan is niet bekend. Aangezien zijn moeder in Jeruzalem woonde, zou je kunnen denken dat hij terug naar huis wilde. Of, wellicht wilde hij terugkeren naar de andere Apostelen en de gemeente. Wat de reden ook was, Paulus wilde niet dat hij nog een 2e keer met hen op reis ging omdat

“men niet iemand bij zich moest hebben, die hen na Pamfylië had verlaten en zich niet met hen tot het werk had begeven.” Hand. 15:38

Gelukkig zien we later een herstel in de relaties, en schrijft Paulus zelfs aan Timoteüs het volgende:

“Haal Marcus af en breng hem mede, want hij is mij van veel nut voor de dienst.”

2 Tim 4:11

En niet alleen Paulus schreef zo lovend over hem, ook Petrus, van wie Marcus ook lange tijd een medewerker was; in 1 Petr. 5:13 noemt Petrus hem “mijn zoon”.

In zijn Evangelie lezen we niet of Marcus ooit zelf getuige was van het leven van de Here. De “Bijbelcritici”, en veel theologen, zijn van mening dat het Marcus Evangelie helemaal niet door de bewuste Marcus is geschreven. Men zegt zelfs dat het door een '*anonieme schrijver*' is geschreven, rond het jaar 150 n.Chr. Of zelfs later! Daarmee worden de andere Evangelieën dan ook nóg later gedateerd omdat, zo zegt men, het Marcus Evangelie de basis is voor die Evangelieën.

Gangbaar -onder veel theologen- is een vroegste datering van 80 n.Chr., Matteüs zou rond 90 n.Chr. Zijn, net als Lucas, en Johannes zou rond 100 n.Chr. Pas zijn geschreven. Uiteraard niet door de schrijvers aan wie ze worden toegedacht. Want dit is eigenlijk allemaal ná de dood van de mensen die het zouden hebben geschreven!

We weten door nieuw onderzoek een aantal zaken tegenwoordig die het ongelijk van de “moderne” theologie en schriftcritici bewijzen. Zij baseren zich nog steeds op *theorieën* welke inmiddels als zo'n +/- 30 jaar achterhaald zijn namelijk.

1. in een artikel in “Trouw”, d.d. Donderdag 28 november 1996, verscheen een interview met de beroemde papyroloog en historicus Carsten Peter Thiede die, op grond van de vondst van 3 papiersnippers van het Evangelie van Matteüs vaststelde dat dit Evangelie vóór het jaar 70 was geschreven.

Alle Bijbel-geleerden zijn het er over eens dat het Marcus-Evangelie het oudste Evangelie is dat bestaat. Dat betekent dat het Marcus-Evangelie van kort na de

dood en opstanding van de Here Jezus moet zijn geschreven, mogelijk rond het jaar vijftig. Dit betekent dat Marcus wel degelijk de medewerker van Paulus en Petrus was en bij leven van hen en vele anderen gehoord heeft over de Here Jezus;

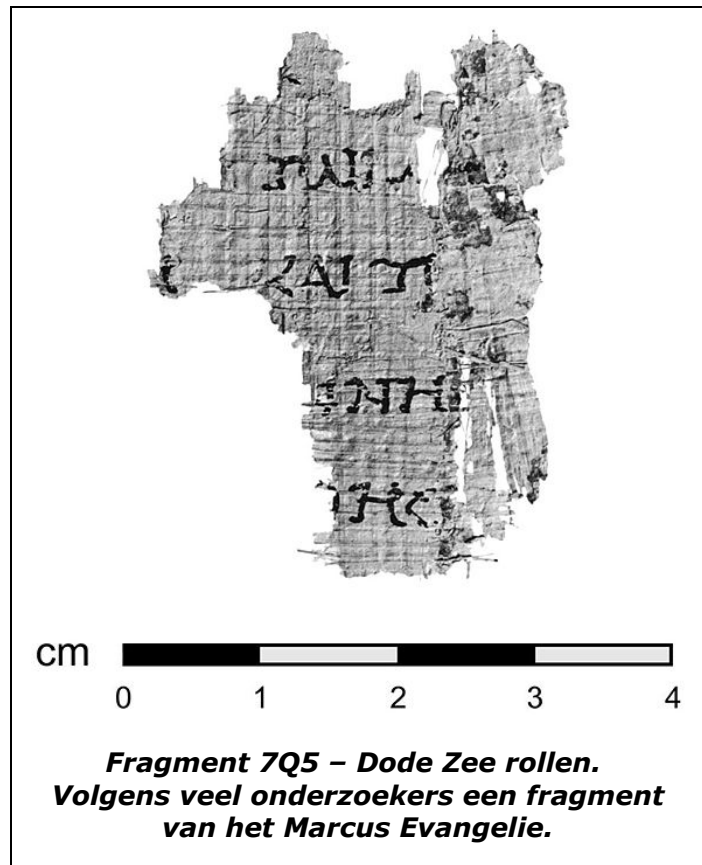
2. Bij de Qumran-rollen is een belangwekkend fragment gevonden, 7Q5. Dit fragment wordt door veel onderzoekers toegeschreven aan Marcus. Dit wordt door de moderne schriftcritici hardgrondig bestreden maar als dit fragment inderdaad een aantal verzen uit Marcus bevat wijst dit dat het Evangelie tussen 50 – 68 n.Chr. is geschreven. Daarnaast: als het niet aan Marcus toegeschreven moet worden, aan wie dan wel?

3. Dan is er nog P52 (Papyrus 52). Dit is, onomstreden, een deel van het Johannes Evangelie. Het stukje papyrus bevat in totaal 14 regels uit het Evangelie en is, waarschijnlijk, een kopie. De datering van dit papyrus is ~ 117 tot 138 n.Chr. De deskundigen zijn het er over eens dat het niet eerder dan ca. in het jaar 100 is geweest dat het Evangelie in Egypte werd gebracht. Dit wijst er op dat vanaf ongeveer het jaar 100, iets later, al **kopieën** van het Johannes Evangelie in omloop waren in Egypte nota bene, waardoor een latere datering van Johannes feitelijk onmogelijk is, laat staan een latere datering van Marcus.

4. We kunnen de datering verder nog iets exacter maken.. in de brieven van Paulus komen de Evangelieën niet voor als bronnen. Paulus' verkondiging is op basis van wat hij van ooggetuigen gehoord en gezien heeft, op basis van wat de Here hem heeft geopenbaard, én... op basis van de Oud-Testamentische geschriften geschreven!

Paulus schrijft dat hij bijvoorbeeld de instelling van het Avondmaal 'bij overlevering' heeft ontvangen: 1 Kor 11:20-25. Paulus' laatste brief is van uiterlijk 64 ~ 66 n.Chr. Petrus' brieven zijn van uiterlijk 66 n.Chr. Eveneens door Marcus op schrift gesteld. Het is daarom veilig aan te nemen dat het Evangelie van Marcus ook in die periode is geschreven – toen Petrus en Marcus in Rome waren om Paulus te ondersteunen.

En dan is er nog Marcus 13 -> de 'rede over de laatste dingen', ook te vinden in Matt. 24. Hierin worden de woorden van de Here weergegeven maar er wordt nergens gerept over het feit dat de Tempel al verwoest zou zijn. Het zou niet méér dan logisch zijn, wanneer Marcus ná het jaar 70 geschreven zou zijn, dan dat er op zijn minst vermeldt zou zijn dat de Here dit voorspeld had en dat het inmiddels gebeurd was.

Alles bij elkaar genomen is het dus zéér goed te verdedigen, op grond van 'buiten Bijbelse gegevens' dat het Marcus Evangelie daadwerkelijk door iemand is geschreven die op zijn minst een aantal óóggetuigen kende van het leven van Christus.

En in combinatie met **de Bijbelse gegevens** kunnen we tevens vaststellen dat het Evangelie ergens tussen het jaar 60 en 70 op schrift moet zijn gesteld door Marcus.

Daarmee is de gedachte dat "een persoon die zich uitgaf voor Johannes Marcus" het Evangelie 'pas veel later' zou hebben geschreven totaal ondenkbaar. Sterker, het is véél denkbaarder, en realistischer, dat dit Evangelie geschreven is door de man wiens naam het draagt: Marcus. Immers, anders zou de vroeg-Christelijke gemeente, waaronder mensen waren die getuige waren van het werk van de Here inclusief de Apostelen, dit schrijven ook metéén naar de prullenbak hebben verwezen en afgedaan als falsificatie!

De schriftcritici en moderne theologie houdt echter, **in strijd met al deze gegevens**, willens en wetens vast aan een 'late datering' en wel om de doodeenvoudige reden dat... zij niet willen geloven in de Bijbel.

Wanneer je namelijk de Bijbel kunt afdoen als een boek waarin we niet de 100% zuivere waarheid vinden kun je het allerlei kanten op uitleggen, interpreteren, of zelfs verwerpen zónder dat dat ook maar éenige consequentie voor je behoudenis heeft! En juist dit evangelie, het éérste en *oorspronkelijke* Evangelie, heeft consequenties als je het aanvaard óf ... verwerpt!

Ooggetuige

Bijbelgetrouwe schriftkenners gaan er vanuit dat Marcus de Here Jezus in zijn leven heeft gezien en gehoord, mogelijk zelfs enige malen persoonlijk heeft gesproken.

Hij behoorde dan wel niet tot de discipelen van de Here, maar heeft Hem zeker gezien en dus mogelijk zelfs gekend. En wel om de doodeenvoudige reden dat zijn moeder, Maria, één van de vrouwen was die Jezus diende!

Marcus' moeder woonde in Jeruzalem en zij stelde haar huis open voor de samenkomsten der gemeente (Hand. 12:12). Zij zal daar wel een groot huis gehad hebben. Naar alle waarschijnlijkheid heeft Jezus daar ook het Laatste Avondmaal gehouden. Genoemde Maria had zelfs personeel voor het onderhoud van haar woning, want Lucas vertelt dat een dienstmeisje totaal verrast was dat Petrus uit de gevangenis ontsnapt was en op de stoep stond. We lezen over Marcus (Hand. 12: 12 " Na een ogenblik van overleg, ging Petrus naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, waar velen vergaderd waren in gebed".

[..]

Misschien kende hij Petrus al uit de hof van Getsemané. Marcus vertelt namelijk over een jonge man die - toen Jezus gearresteerd was - nog bij Jezus wilde blijven na zijn arrestatie. Toen hij echter zelf ook werd vastgegrepen, maakte hij zich zonder bovenkleed snel uit de voeten (Marcus 14:51) . Die jongeman zal hij zelf geweest zijn. Ook al is Marcus geen apostel of oudste geweest, in zijn ouderlijk huis zal hij talrijke oog-en oorgetuigen van het optreden van Jezus hebben ontmoet. Dat zal diepe indruk op hem gemaakt hebben.

[..]

Met de apostel Paulus en zijn neef Barnabas heeft hij vervolgens op Cyprus de eerste zendingsreis meegemaakt. Lucas vertelt ons dat hij assistent van Paulus was op Cyprus. In

de nieuwe vertaling lezen we dat hij meegegaan was als helper. Het Griekse woord dat Lucas gebruikt betekent notulist, schrijver. Marcus was toen al bedreven met de pen. [..]

Veel later was hij in Rome de tolk van Petrus volgens Papias, één van de oudste kerkvaders. In de evangeliebeschrijving naar Marcus horen we dus de weergave van de prediking van Petrus. Marcus is dus zowel van Paulus als van Petrus zeer intensief een metgezel geweest.

<http://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/M/Marcus%27%20biografie/706/>

Er is dus, nogmaals, geen enkele reden het Evangelie van Marcus af te doen als een schrijven van een 'anonieme man' die met gebruikmaking van de naam Marcus een of ander vals schrijven de wereld in wilde helpen.

Persoonlijk begrijp ik ook niet dat deze gedachten van de moderne 'bijbelwetenschappers' zo breed ingang hebben gevonden. Zelfs zó breed dat ze in de schooleditie van de Nieuwe Bijbelvertaling zijn opgenomen als 'inleidingen' op Bijbelboeken en brieven. Want,.. als we nu eens nadenken.. wáárom brengt iemand een vals geschrift uit, anoniem? Ik heb eigenlijk nooit anders gezien dat het vals uitbrengen van anonieme geschriften ten diepste als reden had:

- geldelijk gewin → dat was toendertijd een onmogelijkheid omdat de boekdrukkunst nog niet bestond;
- wraakzuchtige bedoelingen, smaadschrift.

En dat is hier absoluut niet het geval. Het kan ook niet zo zijn dat deze 'anonieme schrijver' probeerde 'eer te ontvangen' voor zijn werk. Want hij droeg immers een schuilnaam volgens de hedendaagse theologen.. Dus, geen enkel persoonlijke drijfveer of gewin! Dat maakt de theorie alleen maar meer onhoudbaar.

Nu we vastgesteld hebben dat Marcus daadwerkelijk een naaste medewerker van de twee belangrijkste Apostelen is geweest, zijn moeder de Here diende, en tevens de Here Jezus naar alle waarschijnlijkheid persoonlijk heeft gekend maakt dat de inhoud van zijn boek zéér relevant voor ons.

Het Evangelie van Marcus

Opmerkelijk is, wanneer we het Evangelie van Marcus gaan lezen, dat hij niet begint bij de geboorte van de Here Jezus. Net als Johannes overigens. Alleen Lucas en Matteüs beschrijven dit.

Voor wat betreft Lucas een logische keuze: hij wilde een **historisch verslag** schrijven dat **feitelijk en getrouw** was – en in een historisch verslag mag natuurlijk geen enkel detail ontbreken.

Matteüs was een schrijver die zich voluit **richtte op de Joodse lezers**, vanuit zijn eigen Jood-zijn beschreef hij het leven van de Here, en begint zelfs bij de geslachtsregisters. Johannes schreef een Evangelie met de nadruk op persoon Goddelijkheid van Christus. Zijn Evangelie is méér theologisch, verklarend, dan welk ander Evangelie ook.

Zo zien we direct dat iedere Evangelie-schrijver zijn eigen invalshoek had van waaruit hij schreef. Bij het Marcus Evangelie is dit dan ook niet anders.

Het feit dat het 'geboorte verhaal' ontbreekt doet verder niets af aan de kern van de boodschap. Mijn persoonlijke opvatting is dat het 'geboorte verhaal' kennelijk overal bekend was of dat er indertijd al meerdere schriftelijke verslagleggingen van bestonden. Daarnaast was Petrus daar géén getuige van geweest en zoals al gezegd: dit Evangelie is grotendeels een ooggetuige verslag van de Apostel Petrus.

Kennelijk bestond er echter wel de behoefte aan een meer samenhangend geschreven verslag van het leven van Christus Jezus en eigenlijk wel logisch ook; de Apostelen predikten het Evangelie, maar de eerste jaren aan de hand van hun eigen ooggetuige verslagen – daarnaast waren er velen die dit konden bevestigen maar het aantal ooggetuigen werd al minder natuurlijk. Het was daarom goed om daar een schriftelijk verslag bij te hebben; feitelijk, juist, betrouwbaar en uit de eerste hand. Of, een andere mogelijkheid, Petrus wilde zijn ervaringen met de Here op papier laten zetten voor de latere generaties. Maar bovenal is dit door de Heilige Geest zo geleid. Wat de menselijke motivatie ook was.

Wie kon zo'n verslag beter schrijven dan iemand die bedreven was met taal, als tolk, schrijver/notulist, en zó dicht bij het gebeuren stond als Marcus? In de voertaal van die tijd. Grieks, sommige delen Aramees -vooral bij citaten- en inclusief een paar latijnse woorden. Juist deze zaken, de Aramese citaten, maken het zo voelbaar, tastbaar; het is een evangelie geschreven door een ooggetuige.

Dat daarin minder gedetailleerd beschreven werd dan Lucas deed is ook verklaarbaar. Marcus schreef feitelijk het verhaal van Petrus. En het is opmerkelijk dat juist die delen die Petrus meer in een positief daglicht zouden stellen niet vermeld worden – kennelijk stelde Petrus er geen prijs op als een soort van 'super-discipel' voor de dag te komen maar juist zijn ménselijkheid te tonen en zijn Heer te laten 'schitteren'! Dit siert Petrus en toont de ware Geest van de Apostel! Ook een aantal details die alleen Petrus kende, en veel andere Apostelen niet, komen naar voren.

Een voorbeeld hiervan is Marcus 1:18-20.

18 En zij lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem. 19 En een weinig verder gegaan zijnde, zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broeder,

terwijl dezen bezig waren in het schip hun netten in orde te brengen. 20 En terstond riep Hij hen. En zij lieten hun vader Zebedeüs in het schip achter met de dagloners en gingen heen, Hem achterna.

Alleen Matteüs en Marcus vermelden dat Zebedeüs achterbleven in het schip maar Marcus vertelt net dat ene extra detail: "*met de dagloners*". En hier zien we de hand van de **visser** Petrus! Sommigen menen dat dit soort verschillen wijzen op 'tegenstrijdigheden', maar niets is minder waar; het is een verschil in detaillering en juist deze kleine verschillen laten zo prachtig zien dat een schrijver, of verteller -in dit geval Petrus- oog voor zekere details had. Petrus vond het belangrijk; omdat hij zelf visser was en waarschijnlijk ook met dagloners had gewerkt.

Als je Matteüs verslag leest zou je kunnen denken "die jongens lieten hun vader gewoon achter met een berg werk". Petrus geeft net die detaillering waardoor je weet: "Zebedeüs had personeel in dienst en zijn zonen werden door hem daarom ook niet tegengehouden".

Een ander voorbeeld is Marcus 1:29-31.

29 En terstond, uit de synagoge, gingen zij in het huis van Simon en Andreas met Jakobus en Johannes. 30 En de schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed en terstond spraken zij met Hem over haar. 31 En Hij kwam naderbij, vatte haar hand en richtte haar op. En de koorts verliet haar en zij diende hen.

Het Marcus-evangelie is het enige Evangelie dat spreekt over de ziekte van de schoonmoeder van Petrus. En ook dat verbaast niet! Want Petrus had dit verhaal aan Marcus verteld, de enige andere Evangelie-schrijver die hier bij was, was Johannes. Dit was een persoonlijke ervaring van Petrus, hij maakte mee dat zijn schoonmoeder ziek was, en dat zij genezen werd door de Here – een wonder in de **persoonlijke** levenssfeer.

Tot slot wel het mooiste voorbeeld, en ik heb het al aangehaald, Marcus 14:50-52

50 En zij lieten Hem alleen en vluchtten allen. 51 En een jonge man, die een laken om het naakte lichaam geslagen had, liep mede, Hem achterna, en zij grepen hem. 52 Maar hij liet het laken in hun handen en nam naakt de vlucht.

De Bijbel met Kanttekeningen vermeldt hier het volgende over:

"Was deze jonge man wakker geworden, toen de stoet zijn woning voorbij trok? Men vermoedt dat dit Johannes Marcus zelf is geweest. Was hij, toen hij met zijn neef Barnabas en Paulus meeging ongeveer 25 jaar, dan was hij bij de gevangene neming van Jezus 10 à 12 jaar. [...] Marcus is de enige van de vier Evangelieën, die de bijzonderheid over deze jonge man meedeelt".

Ook de NET.Bible deelt de mening dat het hier Johannes Marcus betreft:

The statement *he ran off naked* is probably a reference to Mark himself, traditionally assumed to be the author of this Gospel. Why he was wearing only an outer garment and not the customary tunic as well is not mentioned. W. L. Lane, *Mark* (NICNT), 527-28, says that Mark probably mentioned this episode so as to make it clear that "all fled, leaving Jesus alone in the custody of the police." (sn 74 – Net.Bible)

Petrus zou deze 'persoonlijke noot' van Marcus **niet toegestaan hebben** als hij niet zou hebben gezien, of zeker geweten, dat het waar was. Het onderscheid dit evangelie van de

andere en het zijn juist deze kleine, maar belangrijke, persoonlijke noten die het des te meer betrouwbaar maken voor ons.

Doelgroep

Het Evangelie van Marcus had in het bijzonder de óngelovige, heidense, mens op het oog. Hij schreef met name gericht aan de (voormalige) heidenen, zoals Matteüs zijn Evangelie schreef voor de gelovigen in Israël, Jeruzalem. Marcus legt in zijn Evangelie regelmatig dingen extra uit, die voor de Jood geen toelichting behoeft (Joodse woorden en gebruiken) zoals in Marc 3:17, 5:41, 7:3-4, e.v.a..

Dat betekent echter niet dat het Marcus-evangelie niet in Jeruzalem of Palestina gelezen werd; integendeel! De Qumran-vondst en de vondst van een zeer oud fragment van het Evangelie in Egypte toont immers aan dat de Evangelieën gekopieerd en doorgegeven werden.

Schrijfstijl

Het Evangelie is geen "helden epos". Het is feitelijk, weinig prozaïsch en direct – in een eenvoudige taal geschreven. Het Marcus-evangelie is het kortste evangelie dat we kennen.

Iets van het karakter van Petrus herkennen we in het veelvuldig gebruik van "terstond". Met groot enthousiasme en veel voortvarendheid zal Petrus het evangelie verkondigd hebben. Matteüs daarentegen geeft nog al wat lange redevoeringen van Jezus weer. Als ex-tollenaar (Levi) was Matteüs gewend lange verslagen te maken. Het ontbreken daarvan bij Marcus hangt wellicht ook samen met het karakter van Petrus. Door zijn beroep was Petrus ook een man die als visser gewend was aan te pakken.

Er zit zó een geweldige vaart en dynamiek in het Marcus-evangelie. Alles in de beschreven geschiedenissen stuwt heen naar het eigenlijke en grote doel. Het grote doel bij Marcus is de beschrijving van Jezus' sterven en opstanding. Daar hangt alles van af. Het volledige heil!

<http://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/M/Marcus%27%20biografie/706/>

Het Evangelie van Jezus Christus

Boven het Evangelie staat als opschrift "Het Evangelie naar Marcus". Maar Marcus begint met de zin: "Begin van het **Evangelie van Jezus Christus**".

Evangelie = (Koine²) Grieks → euangelion; 'goede (blijde) boodschap'.

Persoonlijk geloof ik dan ook dat Marcus, en Petrus, véél liever hadden gezien dat deze eerste uitdrukking boven het Evangelie had gestaan: "Evangelie van Jezus Christus". Want, dat is ook wat centraal staat in dit evangelie, de boodschap dat Christus is gestorven en opgestaan om de mens te redden.

Het Evangelie van Marcus is praktisch gezien in drie delen onder te verdelen:

1. Jezus' prediking en werk in Galilea;
2. Jezus' reis naar Jeruzalem;
3. Jezus' prediking en werk in Jeruzalem.

Verder valt in Marcus op dat het Evangelie de nadruk legt op

- a) de juiste belijdenis namelijk Christus Jezus is de Zoon van God, en
- b) het daaropvolgende juiste 'antwoord': het volgen van Christus Jezus.

Het 'sleutelvers' van dit Evangelie is Marcus 10:45

"Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen."

De aanvaarding, of verwerping, hiervan bepaalt het levenslot van een mens. De Herziene Statenvertaling heeft hier staan:

"Want ook de **Zoon des mensen** is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn **ziel** te geven als **losprijs** voor velen."

ZOON DES MENSEN

de naam 'Zoon des Mensen' komt 13 keer voor in het Evangelie van Marcus. Ook in Matteüs (29x), Lucas (25x) en Johannes (12x) komen we het tegen. Buiten de Evangeliën alleen nog in Handelingen 7:56. De uitdrukking is ontleend aan Daniël 7:13 – "Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand *gelijk een mensenzoon*; hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde hem voor deze".

De uitdrukking 'Zoon des Mensen' wordt altijd in een bijzonder verband gebruikt door de Here Jezus; het betekent feitelijk 'mensenkind' → maar het wordt gebruikt in die passages waarin de Here Zijn macht toont op aarde of spreekt over zijn toekomstige heerschappij. Oftewel: wanneer Hij spreekt over Zijn Koningschap en macht. Een aantal voorbeelden hiervan:

- Marc. 2:8-11 → macht om zonde te vergeven;

---

2 Kone = "algemeen", oftewel populair 'volks'-grieks

- Marc. 2:27-28 → Heer over de sabbat;
- Marc. 8:31, 9:31, 14:41 → Zijn dood en opstanding, het lijden.
- Marc 9:12 → "de Zoon des mensen, dat Hij veel moet lijden, en dat Hij veracht zal worden?" → Ps. 22:7; Jes. 53:4; Dan 9:26.
- Marc. 14:22 → in Zijn verheerlijkte staat, Koninklijke waardigheid; komende op de wolken.

ZIEL

Grieks: 'psuche', de **levensgeest of levensadem**. Zie Marcus 15:37 "en gaf de geest".

Het woord 'psuche' wordt op heel veel plaatsen in het NT gebruikt, onder andere 1 Petr. 1:8-9 waar we lezen:

8 Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, 9 daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen.

LOSPRIJS

De ziele van de mens, dat is waar het om draait, en dat is wat Christus gaf: zijn ziel, zijn alles wat Hij kon geven, als een prijs -een grote prijs!- om de slavernij te breken, om de slaven die vrijgekocht konden en wilden worden te kopen.

Dit vers breekt, als het ware, het Evangelie van Marcus in twee delen:

1. De dienst van de Dienaar → hij kwam "om te dienen" (Marc. 1:1 – 10:52)
2. Het offer van de Dienaar → de losprijs die Hij betaalde (Marc. 11:1-16:20)

RODE DRAAD

Als rode draad staat centraal, door het hele Evangelie heen, de vraag: "Wil je Christus Jezus volgen of niet?"

- Petrus en Andreas (1:17, 18)
- Levi (2:14), "En hij stond op en volgde Hem"
- Tollenaars en zondaars (2:15), "zij waren talrijk en zij volgden Hem"
- De massa bij Gallilea (3:7)
- een grote massa (5:24)
- Zijn discipelen (6:1)
- de "scharen" (massa) (8:34)
- De rijke jongeling (afwijzing) (10:21)
- Petrus en de anderen (10:28), "wij hebben alles prijsgegeven en zijn U gevolgd"
- Zij die "hem volgden naar Jeruzalem" (10:32)
- Bartimeus (10:52)
- De intocht in Jeruzalem (11:9)
- Petrus, "op afstand" (14:54)
- Maria van Magdala en Maria, de moeder van Jakobus, de jongere, en van Joses, en Salome, en vele andere vrouwen (15:40,41)

Nogmaals: De aanvaarding, of verwerping, hiervan bepaalt het levenslot van een mens. Dit is dan ook het Evangelie van Jezus Christus, de Blijde Boodschap dat een ieder die Hem volgt, voor altijd zijn Ziel zal hebben gered, dat die mens behouden is.

BIJBEL

Gebruikte vertaling: NBG '51

Geraadpleegde vertalingen: Herziene Statenvertaling, NET.Bible, e.a.

Bijbel met Kanttekeningen, 1955, Bosch & Keuning

NET.Bible – www.bible.org

BRONNEN

http://nl.wikipedia.org/wiki/Evangelie_volgens_Lucas

http://nl.wikipedia.org/wiki/Evangelie_volgens_Marcus

<http://www.gotquestions.org/nederlands/vier-evangelies.html>

<http://en.wikipedia.org/wiki/7Q5>

http://en.wikipedia.org/wiki/Rylands_Library_Papyrus_P52

Bijbel met Kanttekeningen, Bosch & Keuning 1955

Halley's Bible Handboek

"The Bible, it's 66 books in brief", Leslie M. Grant

"Het Oudste Evangelie-handschrift", C.P. Thiede, Ambts halve - boekenreeks

The Journey - Chronicles of a Follower of Christ from Mark, Jeff Miller

Ryrie Study Bible